

Replica van eind 1988 gestolen wandtapijt Maandag siert gobelinzaal Kasteel Ravenhof

Week telt weer zeven dagen

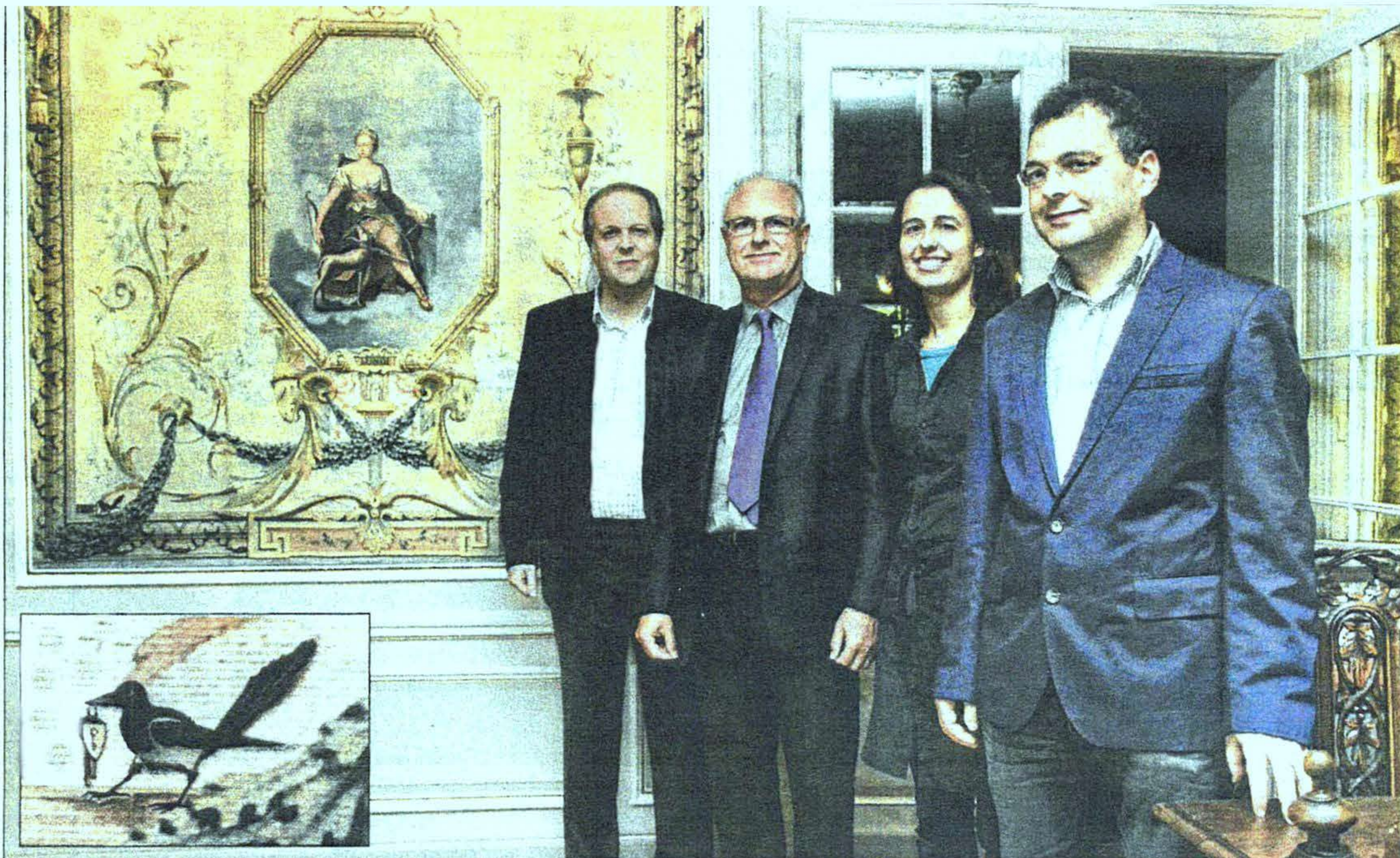
■ **TORHOUT** – We hebben er bijna 23 jaar op moeten wachten, maar in de gobelinzaal van het Kasteel Ravenhof telt de week sinds vorige vrijdag weer zeven dagen. Het eind 1988 gestolen wandtapijt Maandag (of Lundi) werd er zo pas vervangen door een replica van de hand van restaurator Frederik Cnockaert uit Wervik. Waar het originele tapijt zich sindsdien bevindt, blijft een raadsel. De kans is wellicht klein, maar wie weet komt het ooit toch nog boven water.

DOOR JOHAN SABBE

Zeven muurtapijten die de dagen van de week voorstellen, hingen tot december 1988 in het Kasteel Ravenhof, op dat moment nog net geen stadseigendom. Een ervan, de Maandag, werd toen uit de lambrisering gesneden en gestolen. De zes andere bleven onaangeroerd. Sindsdien is er van het kunstzinnige tapijt met de beeltenis van Diana, de godin van de jacht en de maan, geen enkel spoor. Eind 1989 kon de stad het domein na drie jaar juridisch kluwen eindelijk kopen. Nu zijn Toerisme Torhout, de stedelijke gildkamer en het Museum Torhouts Aardewerk erin ondergebracht.

Geen authentieke kopie

Wie het tapijt destijds uit zijn lijst gesneden en gestolen heeft en waarom – wellicht puur voor het geld – blijft een raadsel. In augustus heeft Radio 2 een week lang geprobeerd om het mysterie te ontfaelen, maar tevergeefs. Het enige wat duidelijk werd, was dat sommige Torhoutenaren niet het achterste van hun tong laten zien en zonneklaar van meer weten. Maar de realiteit verandert niet: de echte Maandag is en blijft zoek. Al die jaren werd het doek in de gobelinzaal vervangen door een troosteloze kartonnen wand. De stedelijke erfgoedraad drong er al lang op aan om voor een replica te zorgen en een van de mooiste kamers van Torhout weer zijn oude glorie terug te geven, maar het stadsbestuur maakte geen haast. Gelukkig bleven erfgoedminnaars zoals Jef Vangheluwe aandringen en uiteindelijk werd er dan toch opdracht gegeven om een kopie voor de gestolen Maandag te maken. De ervaren restaurator Frederik Cnockaert van het atelier Kerat uit Wervik klaarde de klus. Hij besloot voor zijn creatie aansluiting

Bij de replica van het wandtapijt Maandag in het Kasteel Ravenhof v.l.n.r. restaurator Frederik Cnockaert, de schepenen Servais Deroo en Lieselotte Denolf en diensthoofd toerisme Bart Hanson. Op de kleine foto een detail uit het tapijt: de ekster, verwijzend naar de diefstal. (Foto's JS)

te zoeken bij de zes andere wandtapijten in de zaal, zonder evenwel een authentieke kopie te pretenderen. Van het oorspronkelijke tapijt had hij trouwens niet eens een foto of een tekening ter beschikking.

Tapijt met een knipoog

Tijdens de onthulling van de replica vorige vrijdag waren onder andere Wivina Clement, de weduwe van Octave Couppé (de laatste privé-eigenaar van het kasteeltje), en hun dochter Huguette Couppé aanwezig. Wie vluchtig de gobelinzaal inkijkt, zal niet merken dat

de Maandag geen origineel wandtapijt is. Maar de nauwlettende toeschouwer weet wel beter. Restaurator Frederik Cnockaert heeft er een letterlijke knipoog in verwerkt – een van de dieren knipt met de ogen – en in de linkerbenedenhoek prijkt er een ekster met een sleutel in de snavel. Daarmee verwijst hij naar de diefstal van het originele doek. „De afwerking van het schilderij

is gebeurd met temperaverf”, licht Frederik Cnockaert toe. „Dat is verf waarbij pigmenten gemengd worden met eierdooiers en water. Die verf doet tegelijk mat en warm aan. Op die manier slagen we erin om het uitzicht van een wandtapijt goed te benaderen. De temperaverf zorgt er bovendien voor dat het licht heel mooi weerkaatst wordt, waardoor de kleuren variëren

naargelang de lichtinval. Het was zeker geen gemakkelijke klus.”

Over smaken en kleuren

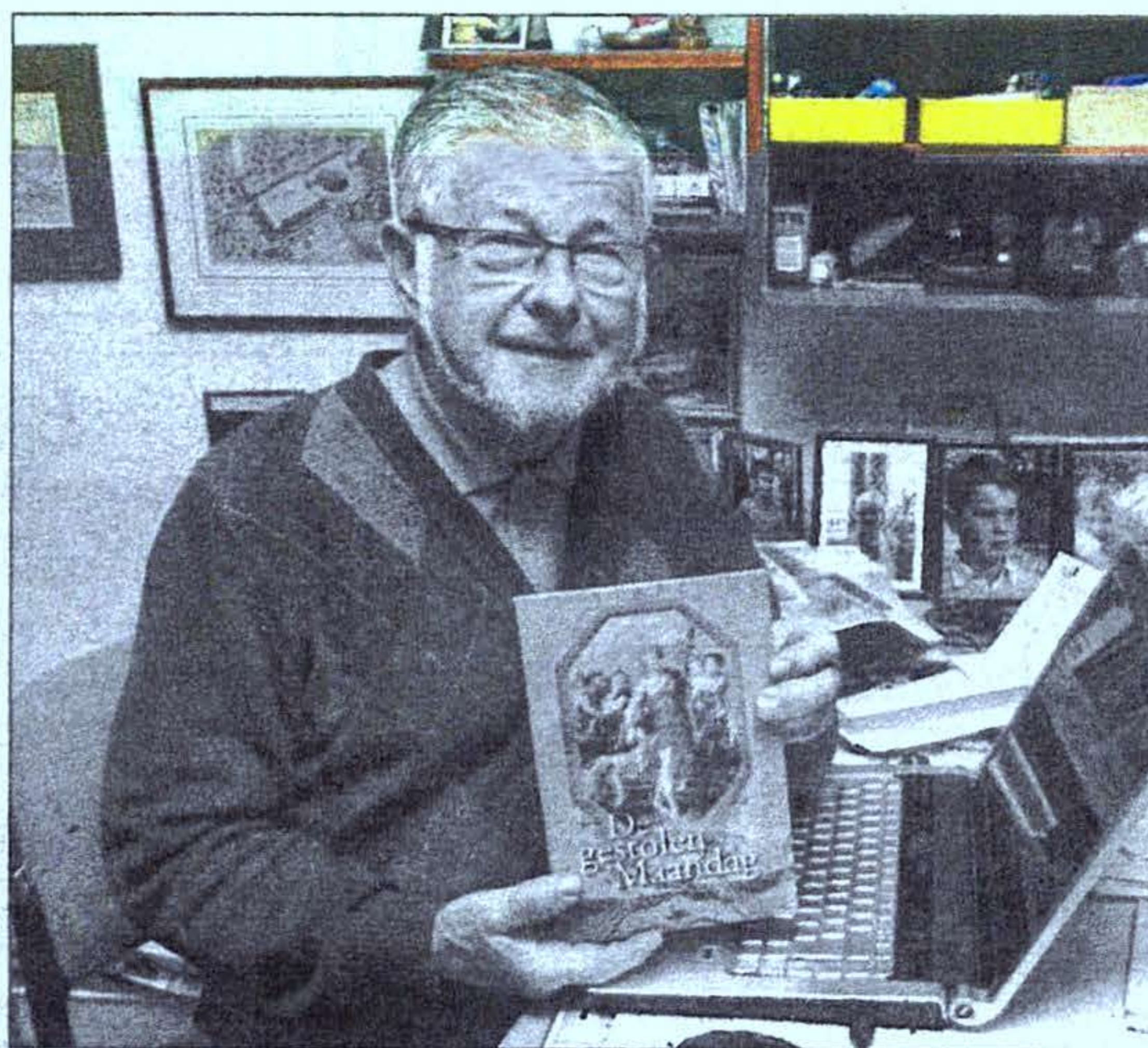
Over smaken en kleuren valt er niet te discussiëren en dat is ook voor de nieuwe Maandag het geval. Sommigen vinden het resultaat knap, andere stellen zich vragen over het lichaam van de afgebeelde Diana. Ze vinden dat de verhoudingen absoluut niet kloppen, zeker niet wat haar benen betreft. Al kan daar een goede reden voor zijn: een godin overstijgt nu eenmaal het menselijke!

Ekster in hoek verwijst naar diefstal tapijt

„Gebaseerd op museumcollectie Louvre”

□ **TORHOUT** – Torhoutenaar Frans Vandewalle, die jarenlang persmedewerker in zijn stad is geweest, heeft het boek 'De gestolen Maandag' over het verdwenen wandtapijt geschreven.

Dat boek, uitgegeven bij Debeer in Torhout, is nog altijd in de plaatselijke boekhandels en enkele krantenzaken te koop. Frans heeft een fictief verhaal rond de diefstal van de Maandag gebreed en intussen een beeld van het Torhout uit eind jaren tachtig geschetst. Zijn vrouw Lut Wilaert is voorzitter van de stedelijke erfgoedraad. Dat adviesorgaan heeft sterk aangedrongen op een

Frans Vandewalle met zijn boek 'De Gestolen Maandag'. (Foto JS)

replica voor het gestolen muurtapijt, maar geen enkele inbreng of inzage in het ontwerp gehad. Voor de realisatie heeft de stad 5.000 euro uitgetrokken. De Roeselaarse kunstenaar Emile Duyvewaardt, die de originele doeken heeft geschilderd, kreeg de opdracht van de familie Couppé in 1911, precies een eeuw geleden. Voor de realisatie van de volledige gobelinzaal vroeg hij toen... 1.784 frank (44 euro). Frans kwam op de avond van de onthulling van de nieuwe Maandag met een primeur aandragen: „Uit betrouwbare bron heb ik vernomen dat Duyvewaardt zich op schetsen gebaseerd heeft uit de museumcollectie van het Louvre in Parijs. Jammer dat de restaurator dat niet tijdig geweten heeft. Anders had hij in dat museum inspiratie kunnen opdoen.” (JS)